

[Korsgaard.]

hvorpaa snart sagt hele vor Økonomi hviler, hvorledes vil de gaa ind? Erfaringen har hidtil vist, at Nedgangen dér kun har været lille, men det maa paa den anden Side ogsaa erkendes, at de Beløb, hvormed Forbrugsskatterne er opført, er stærkt hen mod det Resultat, som foreligger for indeværende Finansaar. Nogen større Forbedring paa dette Omraade tror jeg ikke, man tør vente.

Øg saa kommer for 1928—29 Spørgsmaalet om Landmandsbanken. Der kan ikke være Tvivl om, at de Laan, der i den Anledning optages, vil paavirke det kommende Finansaar noget, selv om det kun bliver for det halve Aar, at Virkningen bliver synlig. Tages det i Betragtning, tror jeg, man maa sige, at Sandsynligheden for Balance for 1928—29, naar der ikke skaffes nye Indtægtskilder, ikke er videre stor. Derfra uden videre at slutte, at man bør vedtage nye Skattelove, tror jeg imidlertid vilde være forhastet, og det af den Grund, at Aaret 1929—30 i Henhold til de Oplysninger, der blev givet af den højtærede Finansminister ved Forelæggelsen af Finansloven, vil vise en Udgiftsnedgang paa 7 Mill. Kr. paa Grund af Nedsæringslovene, med hvilke Beløb Balancen til den Tid skulde forbedres. Holder de nævnte Tal, kan jeg ikke se rettere end, at der er Sandsynlighed for, at der for 1928—29, bortset fra de Millioner, der skal laanes til Landmandsbanken, vil være et mindre Overskud, som imidlertid paa Grund af de Penge, der skal bruges til Forrentning af Laanet til Landmandsbanken, vil blive forandret til et mindre Underskud.

Men at et enkelt Aar giver et mindre Underskud, er, naar alt kommer til alt, ikke saa afgørende. Mere afgørende er, om der i en kommende Periode, hvor Nedsæringslovene har virket, som de skal, vil kunne tilvejebringes et saadant Plus, at man uden særlige Skattelove kan opretholde Balancen. Jeg kan naturligvis ikke have nogen sikker Mening om, hvorvidt det er muligt. Jeg vil paa den anden Side mene, at helt umuligt skulde det vel ikke være. I alt Fald vil jeg antage, at det ikke skulde være nødvendigt for at skaffe Balance da at skaffe de ca. 12 Mill. Kr. aarlig, som der er Tale om i Forbindelse med Landmandsbankens Rekonstruktion, og dette saa meget mindre, som der i de Beløb, der skal til for at tilvejebringe de nødvendige Penge for, at Landmandsbanken kan rekonstrueres, er inkluderet en Aktiekapital paa 50 Mill. Kr., som jo

skulde kunne give lige saa stor en Rente til Staten, som ejer Aktierne, som det koster Staten at laane det paagældende Beløb.

Alt i alt mener jeg, at det finansielle Resultat for de kommende Aar, hvor Forholdene kan antages nogenlunde at være faldet til Ro, ligger saaledes, at Sandsynligheden for Overskud er vel nok for den allernærmeste Tid lidt mindre end Sandsynligheden for Underskud. Men paa den anden Side kan det antages, hvad enten nu Vægtskaalen skulde svinge til den ene eller til den anden Side, at det ikke bliver store Udsving, der kommer til at foreligge, hverken i Retning af større Underskud eller større Overskud. Jeg tror, vi nu kan haabe paa at glide ind i en Periode, hvor der maaske nok netop paa Grund af Landmandsbanken kan blive Tale om at udskrive nogle Millioner i Skat, men jeg tror ikke, at der bliver Tale om saa svært mange for at tilvejebringe Balance.

Det ærede Medlem Hr. Stauning udtalte jo, at der i dette Øjeblik ikke var nogen Grund til at anstille politiske Betragtninger, og henviste til, at der kunde blive Anledning dertil ved Behandlingen af det Forslag til Beslutning, der var indbragt af Socialdemokratiet angaaende Erhvervsforholdene. Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at han helst vilde have, at den politiske Debat, der ellers plejer at foregaa ved Tillægsbevillingslovens tredie Behandling, skulde lægges hen til Behandlingen af det andet Forslag. Jeg følger ikke gerne det ærede Medlem paa dette Punkt. Det forekommer mig, at Tillægsbevillingslovens tredie Behandling, for saa vidt den sker til normal Tid, altsaa umiddelbart før Rigsdagssamlingens Slutning, er det rigtige Sted at tage den sidste Generaldebat om de politiske Forhold.

Imidlertid kan jeg jo ikke bestemme, hvorledes andre Ordførere vil forholde sig, og jeg kunde tænke mig, at der var et ikke saa ringe Ønske fra visse Medlemmers Side om at kunne slutte af før Kl. 8 for at kunne komme med Toget hjem — det er jo en kendt Sag, at Toget spiller ikke mindst i Rigsdagsmændenes Bevidsthed ved visse Lejligheder en ikke helt ubetydelig Rolle. Og da man naturligvis saa vidt muligt ikke skal lægge sig ud med sine Kolleger i Rigsdagen, uden Hensyn til om de er ens Partifæller eller ej, maa det altsaa betyde, at jeg egentlig helst skulde standse omtrent med det samme. Det skal jeg da ogsaa for saa vidt gøre, men det er altsaa udelukkende af Hensyn til mine Kolleger.

Jeg skal da slutte med at sige, at i den Rigsdagssamling, der er gaaet, er det jo